

અસ્વીકરણ : સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદીત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહીં. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

ગુજરાતની વડી અદાલતમાં, અમદાવાદ ખાતે

ફોજદારી અપીલ નં. ૩૬૭/૨૦૦૨

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ કે.જે. ઠાકર સહી/—

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે?	હા
૨	પત્રકારોને રીફર કરવામાં આવે કે નહીં?	હા
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની ઉચિત નકલ જોવા માંગે છે?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	ના

=====

દિલીપભાઈ પ્રેમશંકર ત્રિવેદી....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય....પ્રતિપક્ષી(ઓ)/સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ માટે શ્રી એસ.કે. પટેલ, વકીલો માટે શ્રી ધર્મેશ આર. પટેલ

વિરોધી(ઓ)/સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ માટે શ્રી કે. એલ. પંડ્યા, એડીશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર

=====

પીઠ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ કે.જે. ઠાકર

તારીખ : ૨૪/૦૩/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. અપીલકર્તા તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી ધર્મેશ આર. પટેલને અને સામાવાળા-રાજ્ય તરફથી એડીશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર શ્રી કે.એલ. પંડ્યાને સાંભળ્યાં.
૨. આ અપીલ દ્વારા, અપીલકર્તા — મૂળ આરોપીએ માનનીય વિશેષ ન્યાયાધીશ (એ.સી.બી.), મહેસાણાના વિશેષ એ.સી.બી. કેસ નં. ૧૫/૧૯૯૩ માં તારીખ ૨૦.૦૨.૨૦૦૨ ના નિર્દોષ છૂટકારાના ચુકાદા અને આદેશથી અસંતોષ અનુભવીને આ અપીલ દાખલ કરી છે, જેમાં અપીલકર્તાને ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ અધિનિયમ, ૧૯૮૮ (અહીંથી આગળ 'અધિનિયમ' તરીકે ઉલ્લેખિત)ની કલમ ૭, ૧૩(૧)(ડી), ૧-૨-૩ અને ૧૩(૨) હેઠળ નીચેની સજા ફટકારવામાં આવી હતી :

એક વર્ષની સાદી કેદ અને રૂ. ૨૦૦/નો દંડ, અને દંડની ચુકવણી ન થાય તો સાત દિવસની સાદી કેદ.

૩. કેસનો સંક્ષિપ્ત સાર નીચે મુજબ છે :-

અપીલકર્તા ગુજરાત વિદ્યુત બોર્ડમાં હેલ્પર તરીકે સેવારત હતા. આક્ષેપ કરવામાં આવે છે કે ફરિયાદી પાસેથી રૂ.૧૦૦/-ની લાંચની રકમની માગણી કરવામાં આવી હતી અને અપીલકર્તાએ તેના ખેતરમાં મરામત કરવા માટે તે સ્વીકારી હતી, જેના પરિણામે આરોપીએ તેની સામે લગાવવામાં આવેલા ગુનાઓ આચર્યા હતા. આ બાબત સત્ર અદાલતમાં ચલાવપાત્ર હોવાથી, તેને ચલાવવામાં આવ્યો. આરોપીએ દોષ સ્વીકાર્યો ન હોવાથી, કેસની સુનાવણી ચાલી. મહેસાણાના વિદ્વાન વિશેષ ન્યાયાધીશે, મુકદ્દમાનાં અંતે, તા.૨૦.૦૨.૨૦૦૨ના ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા ઉપરોક્ત સજા ફટકારી.

૪. ફરિયાદ પક્ષે નીચે દર્શાવેલા મૌખિક પુરાવાઓ પર આધાર રાખ્યો હતો :-

વિગતો	આંક
પીડબ્લ્યુ૧ – પ્રકાશ ધીરજલાલ પંડ્યા	૧૬
પીડબ્લ્યુ૨ – કીર્તિભાઈ અંબાલાલ મિસ્ત્રી	૨૦
પીડબ્લ્યુ૩ – તપાસ અધિકારી, મનુજી ગુલાબજી ચાવડી	૨૧
પીડબ્લ્યુ૪ – ફરીયાદી, બાબાભાઈ કરસનભાઈ પટેલ	૨૩
પીડબ્લ્યુ૫ – તપાસ અધિકારી, વાસન્ટરાય કિશનભાઈ વાલેકર	૨૫
પીડબ્લ્યુ૬ – તપાસ અધિકારી, અમરસિંહ વદનસિંહ પુવાર	૨૭

--	--

ફરિયાદ પક્ષે નીચેના મુખ્ય દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કર્યા :-

વિગતો	આંક
ટ્રેપ પંચનામું તા. ૨૧.૦૧.૧૯૯૩	૧૭
ટ્રેપ પંચનામું તારીખ ૨૮.૦૧.૧૯૯૩	૧૮
ટ્રેપ પંચનામું તા. ૨૯.૦૧.૧૯૯૩	૧૯
મંજૂરીપત્ર સાથે આરોપપત્ર	૨૨
ફરિયાદ	૨૪
જમી ચાદી	૨૮
બે પંચો આપવા માટેનું પત્ર	૨૯
મંજૂરી આદેશ	૩૦
અપીલકર્તા દ્વારા આપેલ નોટિસ	૩૬
અપીલકર્તાની નોટિસનો જવાબ	૩૭
અપીલકર્તા દ્વારા સ્થળાંતર માટેની વિનંતીનો પત્ર	૩૮

પ. ઉપરોક્ત તથ્યોની પૃષ્ઠભૂમિમાં, અપીલકર્તા તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી ધર્મેશ આર. પટેલે રજૂઆત કરી છે કે ટ્રાયલ અદાલત સમક્ષ રજૂ થયેલ પુરાવાના આધારે ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા માંગણીનું તથ્ય પણ સાબિત કરવામાં આવ્યું નથી. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીએ, મુખ્યત્વે મૂળ ફરિયાદીએ, ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી. આંક ૧૬ પરના પુરાવાનું મૂલવવામાં નીચલી અદાલત નિષ્ફળ રહી છે અને તેથી ખોટો નિષ્કર્ષ પર પહોંચી છે. વધુમાં રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ચલણી નોટોની માત્ર જમી આરોપ સાબિત કરવા અને તેથી અપીલકર્તાને દોષિત ઠરાવવા પૂરતી નથી, એ હકીકતનું મૂલવવામાં નીચલી અદાલતે ઘોર ભૂલ કરી છે.

વધુમાં રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ગામના સરપંચના ઇશારે અપીલકર્તા સામે સમગ્ર કેસ દુર્ભાવનાપૂર્વક દાખલ કરવામાં આવ્યો છે, જેથી કોઈપણ રીતે અપીલકર્તાનું એ.સી.બી. કેસમાં નામ ચડાવવામાં આવે. આંક ૨૩ પર ફરિયાદીની સાક્ષ્યનું મૂલવવામાં નીચલી અદાલત નિષ્ફળ રહી છે, જેમાં સ્પષ્ટપણે જણાવાયું છે કે ફરિયાદ સરપંચ દ્વારા આપવામાં આવી હતી અને તેમનાદ્વારા જ લખાવવામાં આવી હતી. વિદ્વાન વકીલે પી.ડબ્લ્યુ.પ – વસંતરાય કિશનભાઈ વાલેકરના નિવેદન પર આધાર મૂક્યો છે, જેઓ પાટણપુર જિલ્લાના સી.પી.આઈ. હતા.

અપીલકર્તા તરફના વિદ્વાન વકીલે નીચેના ચુકાદાઓ પર આધાર મૂક્યો છે :— અ) ગુજરાત રાજ્ય વિ. ગુણવંતલાલ એચ. શાહ, ૨૦૦૬ (૧) જી.એલ. ૫૬૭ માં અહેવાલિત અને બ) બનારસી દાસ વિ. હરિયાણા રાજ્ય, ૨૦૧૦ (૩) જી.એલ.એચ. ૧૯૬ માં અહેવાલિત

ઉપરોક્ત નિર્ણયોના પ્રકાશમાં, આ રજૂ કરવામાં આવે છે કે આ એવો યોગ્ય મામલો છે જેમાં આ અદાલતની હસ્તક્ષેપની આવશ્યકતા છે અને વિદ્વાન વિશેષ ન્યાયાધીશ (એસીબી)ના ચુકાદા અને આદેશને રદ કરવામાં આવવો જોઈએ તથા નિર્દોષ છૂટકારો આપવામાં આવવો જોઈએ.

૬. સામાવાળા — રાજ્ય તરફથી વિદ્વાન એડીશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર શ્રી કે.એલ. પંડ્યાએ રજૂ કર્યું છે કે દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૪ હેઠળની આ અપીલ રદ કરવામાં આવવી જોઈએ, કારણ કે વિદ્વાન વિશેષ ન્યાયાધીશે પોતાના સુવિચારિત ચુકાદો અને આદેશ દ્વારા અપીલકર્તાને દોષિત ઠરાવ્યો છે.

૭. આ તબક્કે, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના સતવીર સિંહ વિ. સીબીઆઈ મારફતે દિલ્લી રાજ્ય ના મામલે ૨૦૧૪ સર્વોચ્ચ અદાલત ૩૭૯૮ માં નોંધાયેલા નિર્ણયનો ઉલ્લેખ કરવો પ્રસ્તુત છે, જેમાં આરોપીની અપીલ મંજૂર કરવામાં આવી હતી. સંબંધિત અનુપાત નીચે મુજબ પુનઃ રજૂ કરવામાં આવે છે :-

કાળા રેકૉસનના થેલામાં રહેલી ગેરકાયદેસર રકમ, જે ૦૮.૦૭.૧૯૮૯ના રોજ આરોપીના નિવાસસ્થાને સ્ટીલના પલંગ પર રાખવામાં આવી હતી, તે આરોપીના શરીર પરથી મળી આવી નહોતી. તેથી, અપીલકર્તા પાસેથી ગેરકાયદેસર રકમની સ્વીકાર્યતા કે તેની જમી, બંને સાબિત થતાં નથી. વધુમાં, અપીલકર્તા વતી વરિષ્ઠ વકીલે આ અદાલતના ચુકાદાઓમાંથી ઉપર ઉદ્ઘૃત કરાયેલ સંબંધિત પરાગ્રાફો પર રાખેલી નિર્ભરતા તથ્યપરિસ્થિતિને યોગ્ય રીતે લાગુ પડે છે. તેથી, અપીલકર્તાને ચૂકવવામાં આવી હોવાનો આક્ષેપ કરાયેલ ગેરકાયદેસર રકમની માંગ, સ્વીકાર અને જમી ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા સાબિત થયેલ નથી. આ રીતે, નીચલી અદાલતે રેકૉર્ડ પર રહેલા મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવાની સર્વાંગી મૂલવણી કરીને યોગ્ય નિષ્કર્ષ પર પહોંચી, તેના તથ્યાત્મક નિષ્કર્ષો નોંધ્યા અને ઠરાવ્યું કે અપીલકર્તા પાસેથી રકમની માંગ, સ્વીકાર અને જમી સાબિત નથી; તેથી, અધિનિયમની ધારા ૨૦ હેઠળ કોઈ અનુમાન લાગુ પડતું નથી. નીચલી અદાલતના ન્યાયાધીશે પોતાના ચુકાદામાં યોગ્ય રીતે ઠરાવ્યું છે કે નિર્દોષતાનું અનુમાન અપીલકર્તાના પક્ષમાં છે અને તેને ગુણદોષના આધારે નિર્દોષ છૂટકારો આપવામાં આવ્યો હતો.

૩૯. ઉપર જણાવેલ તથ્યો અને રેકૉર્ડ પરની સાક્ષ્યની સાવચેત અવલોકન કર્યા બાદ તથા પક્ષકારોની તરફથી ઉઠાવવામાં આવેલી

ઉપરોક્ત પરસ્પરવિરોધી કાયદાકીય દલીલોનું સાવચેતીપૂર્વક પરીક્ષણ કર્યા પછી, પી.ડબ્લ્યુ.-૨, પી.ડબ્લ્યુ.-૩ અને પી.ડબ્લ્યુ.-૮ની સાક્ષ્યતા ઉદ્ઘૂત અંશના સંદર્ભમાં, અમે આ સુવિચારિત અભિપ્રાય ધરાવીએ છીએ કે ફરિયાદ પક્ષ અપીલકર્તા દ્વારા ફરિયાદી પી.ડબ્લ્યુ.-૨ પાસેથી ગેરકાયદેસર વળતરની માંગણી અને સ્વીકાર સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે, જેમની સાક્ષ્ય પર સામાવાળાના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા ઘણો આધાર મૂકવામાં આવ્યો છે.

૪૦. અમે, તદનુસાર, અપીલકર્તાના પક્ષે મુદ્દો ક્રમાંક ૨ નો ઉત્તર આપીએ છીએ કે વડી અદાલત દ્વારા ચુકાદા અને આદેશને પલટવા માટેની અપીલી અધિકારિતાનો ઉપયોગ નિર્દોષ છૂટકારો ગણાય છે, એવો અભિપ્રાય માત્ર ભૂલસભર જ નથી, પરંતુ કાનૂની ભૂલથી પણ દૂષિત છે અને તેથી તેને રદ કરવામાં આવવો યોગ્ય છે. તદનુસાર, અમે મુદ્દા ક્રમાંક ૧ અને ૨ નો ઉત્તર અપીલકર્તાના પક્ષે આપીએ છીએ.મુદ્દો નં. ૩.

૪૧. અમે પક્ષકારોની તરફથી ઉઠાવવામાં આવેલા કાનૂની પુરાવા અને પરસ્પર વિરોધી કાનૂની દલીલોનો અવલોકન કર્યા બાદ મુદ્દા ક્રમાંક ૧ અને ૨નો જવાબ અપીલકર્તાના પક્ષમાં આપ્યો છે. અપીલકર્તાની તરફથી વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ દ્વારા કરાયેલા સુસ્થાપિત નિવેદનો સ્વીકારીને અમે ઉપરોક્ત નિષ્કર્ષો પર પહોંચ્યા છીએ. મુદ્દા ક્રમાંક ૧ અને ૨ અંગેના અમારા તારણો અને કારણોને ધ્યાનમાં લેતા, સામાવાળાની તરફથી વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતો નામંજૂર કરવામાં આવે છે, કારણ કે તે કાયદાની દૃષ્ટિએ સર્વથા અસંગત છે.”

૮. પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળીને તથા કેસના રેકૉર્ડનું અવલોકન કરીને, હું એ મતનો છું કે અપીલ મંજૂર થવી જોઈએ, કારણ કે ફરિયાદી પોતે જ ફરીયાદ પક્ષના કેસને ટેકો આપતો નથી. આંક ૧૬ પર તપાસવામાં આવેલા પીડબ્લ્યુ ૧ – પ્રકાશ ધીરજલાલ પંડ્યાએ પણ એવું નથી કહ્યું કે આરોપી દ્વારા કોઈ માગણી કરવામાં આવી હતી, ન તો તેણે આરોપીને પૈસા માગતા સાંભળ્યા હતા. યોગ્ય મંજૂરી હતી કે નહીં, તે મુદ્દા પર હું નથી. પંચને તો બાબાભાઈ કરસનભાઈ પટેલ – ફરિયાદી દ્વારા પણ મોકલવામાં આવ્યો નહોતો; આ તમામ તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓને એકસાથે સમગ્રરૂપે વાંચવા પડે. મૂળભૂત તત્વો ગેરહાજર હોવા છતાં નોંધાયેલ દોષસિદ્ધિના ચુકાદાને આ અદાલત સમર્થન આપી શકતી નથી. પીડબ્લ્યુ ૨– કીર્તિભાઈ અંબાલાલ મિસ્ત્રીએ ફરીયાદ પક્ષના કેસને ટેકો આપ્યો નથી. તેમણે માત્ર દિલીપભાઈ અને બાબાભાઈ વચ્ચેની કેટલીક વાતચીત સાંભળી હતી. આ પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશે પુરાવાની સમગ્રતા મુજબ મૂલવણી કરી નથી. તેના વિરુદ્ધ, પીડબ્લ્યુ ૪ – બાબાભાઈ કરસનભાઈ પટેલને પણ ફરી ગયેલા સાક્ષી જાહેર કરવામાં આવ્યા છે અને તેમણે સ્પષ્ટપણે નકારી દીધું છે કે આરોપીએ તેમની પાસેથી કોઈ રકમની માગણી કરી હતી. પીડબ્લ્યુ ૫ – વસંતરાઈ કિશનભાઈ વાલેકરે તો તાર બદલવાના હતા તે સ્થળ પણ જોયું નહોતું. તેમની સામે યોગ્ય પુરાવા ન હોવાથી તેમને આરોપપત્રિત પણ કરવામાં આવ્યા નથી – અંબાલાલ ઠાકોરને. સરપંચ – દ્વારકાદાસની પણ તપાસ કરવામાં આવી નથી, જેમને મુખ્ય સાક્ષી કહેવામાં આવી શકે.

આ અદાલત માટે ફરિયાદી – બાબાભાઈ કરસનભાઈ પટેલની સાક્ષ્યનું મૂલ્યાંકન કરવું અને તેને ધ્યાનમાં લેવું અત્યંત આવશ્યક હતું, કારણ કે તે તેની મૂળ ફરીયાદ પર આધારિત હતું અને તેની મુખ્ય પૂછપરછમાં તેણે ફરીયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી. તેથી, ફરિયાદીએ શપથપૂર્વક

“મને કોઈ જાણ નથી” એવું નિવેદન આપ્યું હોવા છતાં, વિદ્વાન ન્યાયાધીશ આરોપીને કેવી રીતે દોષિત ઠરાવી શક્યા, તે સમજવું અત્યંત દુર્ગમ છે. વિપરીત રીતે, તેણે કહ્યું હતું કે “કૃપા કરીને મીટર શરૂ કરો અને હું તમને ખુશ કરીશ”. તેની પાસેથી કોઈએ પણ કોઈ રકમની માંગણી કરી નહોતી, અને તેથી આ નિવેદન આ અદાલત માટે ઘણું વજન ધરાવે છે. સરપંચની પણ પૂછપરછ કરવામાં આવી નથી. મીટરો તો પહેલેથી જ લગાવવામાં આવ્યા હતા. તેથી, જ્યારે પ્રાથમિક દષ્ટિએ કોઈ માંગણી સાબિત થઈ નહોતી, ત્યારે વિદ્વાન ન્યાયાધીશે આરોપીને દોષિત ઠરાવવામાં ભૂલ કરી છે. કહેવાની જરૂર નથી કે પંચોએ પણ કેસને સમર્થન આપ્યું નથી; છતાં દોષિત ઠરાવવાની ઉત્સુકતામાં વિદ્વાન ન્યાયાધીશે આરોપીને દોષિત ઠરાવ્યો છે. વિદ્વાન ન્યાયાધીશ દ્વારા આપવામાં આવેલું તર્ક એટલું ઉથળું છે કે તેનો કોઈ આધાર નથી. ચુકાદા અને આદેશનો પરા રૂપ તથ્યપરક પરિસ્થિતિ પર આધારિત નથી, કારણ કે કોઈએ એવું કહ્યું નહોતું કે આરોપીએ પૈસા આપ્યા હતા. તેથી, પી.ડબલ્યુ.૧ – પ્રકાશ ધીરજલાલ પંડ્યાની સાક્ષ્ય પણ વિદ્વાન ન્યાયાધીશના તથ્યજન્ય નિષ્કર્ષને ખોટું સાબિત કરે છે. દરોડો ફરીથી ૨૮.૦૧.૧૯૯૩ના રોજ કરવામાં આવ્યો હતો; અને ત્યારબાદ ૨૯.૦૧.૧૯૯૩ના રોજ ફરીથી દરોડો પાડવામાં આવ્યો હતો. જ્યારે ફરિયાદીએ અપીલકર્તાને કોફીના કપ માટે આવવા કહ્યું, ત્યારે તેણે જણાવ્યું હતું કે બાબાભાઈએ કીર્તિભાઈ અંબાલાલ મિસ્ત્રીને કે અન્ય કોઈ વ્યક્તિને કોઈ પૈસા આપ્યા નહોતા. નીચેના ચુકાદાઓ દ્વારા મારા આ અભિપ્રાયને સમર્થન મળે છે :-

સૂરજ મલ વિ. રાજ્ય (દિલ્હી પ્રશાસન)”, (૧૯૭૯) ૪ એસસીસી ૭૨૫, જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે ઠરાવ્યું હતું કે લાંચની રકમની માત્ર વસૂલી, જે પરિસ્થિતિઓ હેઠળ તે ચૂકવવામાં આવી હતી તેનાથી વિભક્ત રીતે,

આરોપીને દોષિત ઠેરવવા માટે પૂરતી નથી, જ્યારે કેસમાં ઉપલબ્ધ મૂળભૂત પુરાવા વિશ્વસનીય ન હતા.

ગોપાલ લાલ ઘીસુલાલ છીપા અને અન્ય વિ. ગુજરાત રાજ્ય”, ૧૯૯૮ (૧) જીએલએચ ૯૪૩, જેમાં, આ અદાલતે ઠરાવ્યું હતું કે ‘માગણી’ અને ‘સ્વીકાર’ બિનશંકરૂપે સાબિત થવાં આવશ્યક છે અને જો તેમાથી એક પણ, જે અતિમહત્વપૂર્ણ ઘટક છે, સાબિત ન થાય, તો અપરાધ રચાયો હોવાનું કહેવાઈ શકે નહીં, અને તેથી, તેમાંના આરોપીની દોષસિદ્ધિ રદ કરવામાં આવી હતી।

૯. તેથી, ઉપરોક્ત હકીકતોના સાર-અર્થ તથા સારમત્તા અને વિદ્વાન વકીલ શ્રી ધર્મેશ આર. પટેલ દ્વારા ઉદ્દેખિત દલીલો તથા ચુકાદાઓને ધ્યાનમાં લેતાં, વિદ્વાન ન્યાયાધીશ સાથે સહમત થવા માટે હું પોતાને મનાવી શકતો નથી, છતાં વિદ્વાન વધારાના સરકારી વકીલ શ્રી કે.એલ. પંડ્યાની ઉગ્ર દલીલો હોવા છતાં. ફોજદારી પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩ની ધારા ૩૧૩ હેઠળનું નિવેદન પણ એ દર્શાવે છે કે આ ખોટો અને ગઢેલો કેસ છે. માત્ર વસૂલાત થયેલી છે એટલા માટે એ કહી શકાય નહીં કે આરોપીએ અધિનિયમની ધારા ૭ અને ૧૩ હેઠળ કોઈ ગેરકાયદેસર વળતર માગ્યું હતું. સતવીર સિંહ (ઉપરોક્ત)ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયથી મારી દષ્ટિને આધાર મળે છે.

૧૦. હું આ અદાલતના નીચેના નિર્ણયો પર પણ આધાર રાખું છું :-

અ) ફોજદારી અપીલ નં. ૧૯/૧૯૯૯, તારીખ ૧૮.૦૩.૨૦૧૫ (ગુજરાત રાજ્ય વિ. અરજણ ધરમશી કસુંદ્રા, જેમાં રાજ્ય દ્વારા દાખલ અપીલ ફગાવવામાં આવી હતી); બ) ફોજદારી અપીલ નં.

૬૬૬/૧૯૯૯, તારીખ ૧૨.૦૩.૨૦૧૫ (વિક્કલભાઈ નાથાભાઈ પટેલ વિ. ગુજરાત રાજ્ય, જેમાં સામાવાળા-આરોપીને ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ અધિનિયમની સંબંધિત કલમો હેઠળ નિર્દોષ છૂટકારો આપવામાં આવ્યો હતો);ક) ફોજદારી અપીલ નં. ૨૯૨/૧૯૯૯ તારીખ ૧૩.૦૩.૨૦૧૫ (દાથાભાઈ અલુભાઈ છાસિયા, અવસાન પામેલ, તેમના કાયદેસર વારસદારો મારફત વિ. ગુજરાત રાજ્ય, જેમાં આરોપીને ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ અધિનિયમની સંબંધિત કલમો હેઠળ નિર્દોષ છૂટકારો આપવામાં આવ્યો હતો).

૧૧. ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિઓમાં, અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ અધિનિયમ, ૧૯૮૮ની કલમ ૭, ૧૩(૧) (ડી), ૧-૨-૩ અને ૧૩(૨) હેઠળ અપીલકર્તાની દોષસિદ્ધિ રદ કરવામાં આવે છે. અપીલકર્તા જામીન પર હોવાથી, તેને જેલ સત્તાધિકારીઓ સમક્ષ આત્મસમર્પણ કરવાની આવશ્યકતા નથી. જો કોઈ દંડરકમ અપીલકર્તાએ ચૂકવી હોય, તો તે તેને પરત ચૂકવવામાં આવે. અપીલકર્તા સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોમાંથી તેને નિર્દોષ છૂટકારો આપવામાં આવે છે.

૧૨. માનનીય વિશેષ ન્યાયાધીશ (એ.સી.ડી.), મહેસાણાનો વિશેષ (એ.સી.બી.) કેસ નં. ૧૫/૧૯૯૩ માં તા. ૨૦.૦૨.૨૦૦૨નો ચુકાદો અને આદેશ ઉપરોક્ત હદ સુધી સુધારવામાં આવે છે।

એસડી/-(કે.જે. ઠાકર, ન્યાયાધીશ)

*The translation of this judgment has been provided by
M/s Hyperlink E-Solutions Pvt. Ltd.*

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: *The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.*